

Overweging n.a.v. Mattheüs 9: 1-8

Lieve mensen, jong en oud, gemeente van Jezus Christus,

Een mens kan gebukt gaan onder zorgen en verdriet.
Over ziekte, een overlijden,
werkloosheid, denk aan de ontslagen
die laatst zijn gevallen in 't Weijtendaal en Zandhove.
Het zal je maar gebeuren dat je opeens je baan kwijt bent.
Over dingen die zijn fout gegaan,
die anderen grote schade hebben gegeven.
En zo zijn er ook die andere, lastige onhebbelijkheden,
die kunnen voelen als een lastpak,
zoals uitgelegd aan de kinderen.
Onze jaloezie, roddel/achterklap, liegen,
ruzie, niet kunnen vergeven.
Je kunt het meedragen als een last in je leven.

Zo brengen vanmorgen in ons Bijbelverhaal
een paar mensen een verlamde bij Jezus.
Een verlamde... wellicht uitgeput,
zonder kracht en bijgevolg moedeloos.
Want een verlamming kan divers zijn.
Het kan lichamelijk: je kunt niet lopen.
Je bent altijd afhankelijk van de mensen die je
helpen
en daardoor heb je vaak weinig privacy.

Je kunt ook geestelijk verlamd zijn
door de dingen die je overkomen.
Angst, verdriet, zorgen.
Je kunt er totaal door geblokkeerd raken
Zodat er niets meer uit je handen komt.
En je leefwereld zich verkleint,
tot een paar vierkante meter

Naast dat geestelijk of lichamelijk verlamd zijn,
is er nog een andere factor,
die ook met de verlamming te maken kan hebben.
De mensen praten over jouw verlamming.

Toen, maar ook nu.
En als ze over je praten betekent dat ze niet met je praten.
Dan kunnen ze zeggen
Hoe komt het dat hij of zij verlamd is
Wat doet hij fout?
Heeft hij wel een goede dokter of medicatie?
En voor je het weet
is het zaad van roddel en achterklap gezaaid.
Trouwens in de tijd van Jezus, ik heb het wel vaker genoemd,
was het een gangbare gedachte:
Welke zonde heeft hij of zijn familie begaan
dat God hem zo straft?

Als jij als verlamde hoort of voelt,
dat er zo over je wordt gedacht of gepraat,
dan dient zich ook bij jouw al snel de vraag aan:
Waarom overkomt mij dit?
Wat heb ik dan fout gedaan?
Deze gedachten kunnen als vanzelf maken,
dat je bij de pakken neerzit.
En alles gelaten over je laat komen.
Maar denk ik dan,
als God op die manier zou straffen,
dan zou er toch geen gezond mens meer zijn,
want elk mens maakt fouten.

Wat mag je in zo'n situatie als de verlamde
blij zijn als er mensen zijn die je helpen
Die je op sleeptouw nemen
omdat zij ....voor jouw....geloven in een wonder.
Omdat zij Jezus zien als een man van God gegeven.

En geloven is ook altijd geloven
dat het beter en anders kan.
Dwars tegen alle vanzelfsprekendheden
en verlammingen, ook van ons leven in.
Tot dat geloof worden ook wij steeds weer opgeroepen,
om te zeggen dat het anders kan in de wereld.
Dat God de wereld goed heeft bedoeld
en daar mogen wij naar handelen.

om zoiets van Gods Rijk te laten zien.

Zo wordt de verlamde bij Jezus gebracht
en Jezus ziet het geloof van die mensen!
Dat ze als het ware roepen:
Kijk eens naar hem, help hem toch!
Laat hem weer lopen!
En dan zegt Jezus tegen iets tegen de verlamde,
wat niemand verwacht,
want allen willen we natuurlijk, dat hij weer gaat lopen.
Maar Jezus zegt:
'Wat er ook verkeerd is in je leven,
Laat het achter je, want bij God,
mag je elke dag opnieuw beginnen.
Je zonden zijn je vergeven!

Je zonden zijn vergeven!
Dat is niet zo gemakkelijk.
We horen het aan de reactie van enkele Schriftgeleerden.
Ja maar.....kan dit zomaar?
.....zonden vergeven.....wie denk je dat je bent?
In de synagoge hebben we regels.
En oh ja, laten we de kerk niet vergeten.
Ook daar hebben we regels.
En voor onze samenleving geldt hetzelfde.

Zonden vergeven is niet zo gemakkelijk.
Soms zijn er dingen in je leven,
die zou je wel willen vergeven,
maar die kun je gewoon niet vergeven.
Die zitten ter diep en hebben teveel impact gehad.
En dan...degene die niet vergeven wordt?
Die heeft ook een kruis te dragen.
Nogmaals, zonden vergeven is niet zo gemakkelijk!
En dat geldt voor beide partijen.

Het is iets waar we het de afgelopen dagen
tijdens mijn studie Contextueel Pastoraat
ook over hebben gehad.
Denk aan de terreuracties, Mogadishu,

of verkrachtingen, moorden.
Onze eerste reactie is heel begrijpelijk:
wat een onmenselijke!
Dan is vergeven niet zo gemakkelijk.
Maar realiseer je, ook daders hebben familie.
En gelukkig is er een rechtssysteem
die uitspraken doet en straffen bepaald.
Hank Heyn, de vrouw van de vermoorde Ahold
topman Gerrit Jan Heyn kwam tot vergeving.
En zij heeft daar ook over geschreven
hoe helend het voor haar was
om de dader te kunnen vergeven.
Want daarvoor was zij ook verlamd
en gevangen in boosheid en haat naar de dader.
En bracht het haar ook tot niets!
Pas toen ze had vergeven kon ze weer leven.

En de troost van dit Bijbelverhaal zit ook hierin,
dat als er bij mensen geen vergeving is,
dit bij God en Jezus wel mogelijk is.
Jezus brengt de verlamde terug
naar God, naar anderen,
maar misschien nog wel het meest naar zichzelf.
Zonden vergeven is mensen teruggeven aan zichzelf.
Zodat je je als het ware kunt heroriënteren,
hoe om te gaan met de dingen die je overkomen
of die jij verkeerd hebt gedaan in het leven.
Vergeven en genezen hoort hier bij elkaar,
zodat je als mens weer verder kunt met je leven.

Dat is ook wat de schilder, Luc Blomme,
met zijn schilderij van de verlamde bedoelt aan te geven.
Hij heeft Jezus niet geschilderd, want die staat voor het schilderij.
De verlamde kijkt recht in de ogen van Jezus.
Vragend, hoopvol, om vergeving en genade.
Maar die verlamde kijkt ook recht
in de ogen van de toeschouwer, van ons.
De vraag is hoe gaan wij daarmee om?
Durven we terug te kijken en hulp bieden?
Of kijken we liever de andere kant op en zijn zelf verlamd?

Daarom zegt Jezus niet alleen tegen de verlamde,
maar ook tegen ons:
Je zonden zijn vergeven, sta op en wandel!
Leef zo dat je er voor elkaar bent,
probeer elkaar te vergeven
en te helpen dwars tegen alle vanzelfsprekendheden in,
om zo iets te laten zien van Gods liefde en zijn Rijk.
Dat is wat we straks ook mogen vieren met het Avondmaal.
Dat je dingen achter je mag laten,
omdat er bij God elke dag een nieuwe kans is.
Voor ieder van ons is er een plaats aan zijn tafel

Zingen cantorij en gemeente lied 388

Moge het zo zijn.
Amen.